

Even uw aandacht...

Deze 'smaakmaker' laat u toe kennis te maken met dit werk.

Dit tekstfragment mag niet gebruikt worden voor opvoering. Het mag niet worden gedownload, afgedrukt of verder verspreid.

Indien deze smaakmaker u bevalt, raden we u aan het volledige toneelstuk te ontlenen en te lezen voor u tot de aankoop van boekjes voor opvoering beslist.

Veel leesplezier!

LISA

Een toneelspel in zeven taferelen

door

1880
Mark Broeckaert

Toneelfonds J. Janssens – Antwerpen
2016
Nr.3310

OPVOERINGSRECHT

Het opvoeringsrecht wordt verkregen na aankoop van tenminste ZES tekstboekjes bij de uitgever en na betaling van de verschuldigde opvoeringsrechten aan:

Toneelfonds J. Janssens B.V.B.A.
Te Boelaerlei 107
2140 Borgerhout Antwerpen
rechten@toneelfonds.be

Bij aankoop van het verplicht aantal boekjes krijgt u van de uitgever een formulier 'Aanvraag tot opvoering'. Op dit formulier moet u plaats en datum(s) van opvoering invullen. Het moet minstens vier weken voor de opvoering(en) aan Toneelfonds J. Janssens worden bezorgd of digitaal worden ingediend via www.toneelfonds.be → opvoering.

Enige tijd voor de opvoeringen ontvangt men dan van Toneelfonds J. Janssens de factuur voor te betalen auteurs- en/of vertaalrechten.

Iedereen die een 'Aanvraag tot opvoering' indient wordt verondersteld de 'algemene voorwaarden aanvraag opvoering' (zoals ze vermeld staan op onze website) te kennen en te aanvaarden.

(Indien u geen toegang tot internet hebt, gelieve ons dit te melden. Dan sturen wij u graag per post een exemplaar van deze algemene voorwaarden.)

Men is volgens de Auteurswet strafbaar als men gebruik maakt van gekregen, gehuurde, geleende of gekopieerde boekjes.

Wanneer u niet voldoet aan de hier opgesomde voorwaarden, worden de geldende opvoeringsrechten met 100% verhoogd.

Voor Nederland contacteert u:

I.B.V.A "Holland"
Postbus 363
1800 AJ Alkmaar.
info@ibva.nl

TARIEFCODE A1

BELANGRIJKE OPMERKING!

Alle rechten voorbehouden. Iedereen die toestemming verkreeg het stuk *LISA* op te voeren moet de naam van auteur *MARK BROECKAERT* vermelden in alle publicaties die n.a.v. de voorstellingen verschijnen.

De auteursnaam moet onmiddellijk onder de titel vermeld worden, in een lettertype minstens half zo groot als dat van de titel, maar minstens twee keer zo groot als dat waarin de naam van de vertaler, regisseur en spelers wordt vermeld.

Wettelijk depot D/2016/0220/016
ISBN 978-90-385-13829

© 2016 Toneelfonds J. Janssens/Mark Broeckaert
www.toneelfonds.be

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvuldigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, internet of op welke wijze ook zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

Toneelfonds J. Janssens – Te Boelaerlei 107 – 2140 Bght Antwerpen
Tel 03 366 44 00 . Fax 03 366 45 01 . info@toneelfonds.be

PERSONAGES

(1à2dames – 4à5 heren)

LISA, 19 jaar maar gedraagt zich jonger dan ze is, heel levenslustig en welbespraakt :

BEN, haar broer 23/24 jaar, ernstig en plichtbewust, voelt zich verantwoordelijk voor zijn zuster, heeft een relatie met Axel :

VADER, +/- 50 jaar, werkloos (door omstandigheden) en alcoholicus :

AXEL, iets oudere vriend van Ben, treedt bemiddelend en sussend op als Ben zich opwindt :

ERIK, 35 jaar, leraar van Lisa, rustig van aard, rationeel :

INSPECTEUR, leeftijd speelt zo geen rol, mag ook een vrouwelijke inspecteur zijn, is rationeel ingesteld, voor hem/haar tellen de feiten :

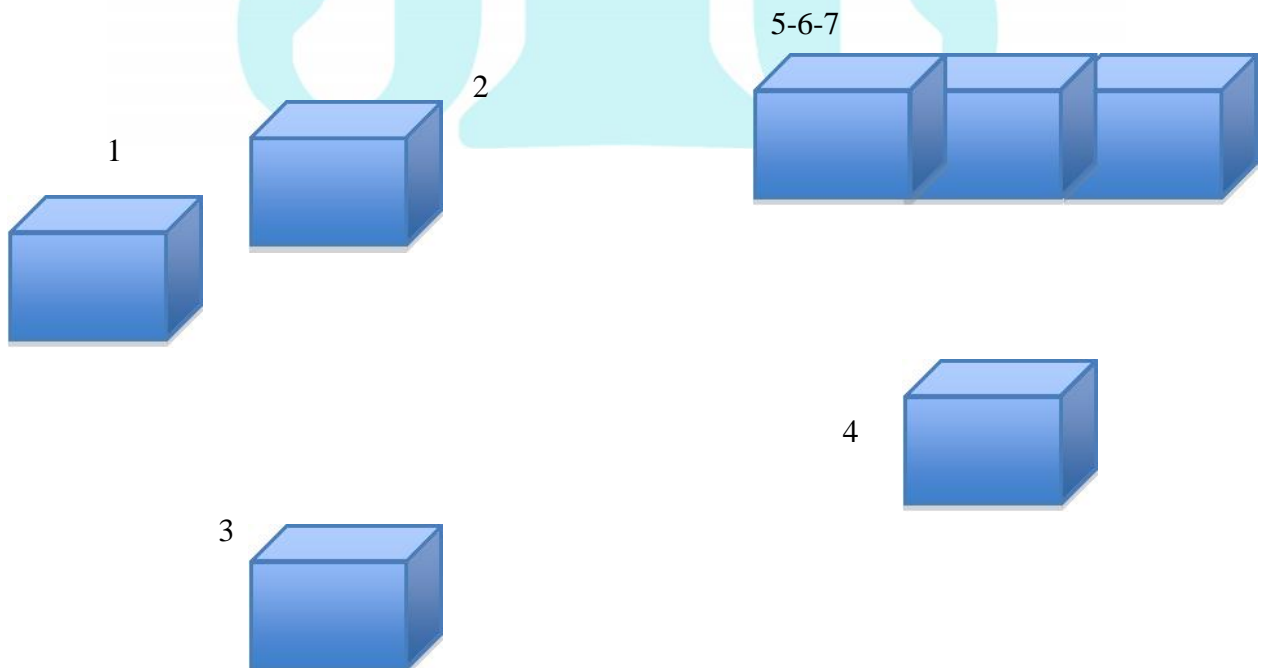
DECOR

Locaties:

1. Woonkamer bij de familie Verboven: sofa en enkele stoelen
2. Discobar: enkele zitjes, dansvloer
3. Appartement van Axel: zetel volstaat
4. Verhoorkamer: tafel en stoel

- Bij voorkeur zetstukken zonder bepaalde stijl, witte ruimte
- Meubilair: bij voorkeur kubussen, in het wit
- Kleurschakeringen met belichting aangeven

Suggestie decor:

- huiskamer: kubussen 1 t/m 7
- verhoorkamer: kubus 3
- disco: kubus: 4-5-6-7
- appartement Axel: kubus 1-2-3

KORTE INHOUD

Lisa pleegt zelfmoord maar valt in een coma. Volgens haar broer Ben is Erik Jacobs hiervoor verantwoordelijk: hij heeft Lisa willen verleiden. Als leraar van Lisa is hij moreel en feitelijk verantwoordelijk en moet hij hiervoor gestraft worden. Dat is ook de mening van de inspecteur die het onderzoek voert. Uit het dagboek blijkt dat Lisa ook verkracht is. Volgens Ben is Erik de dader. Maar vader heeft daar zo zijn twijfels over. En ook de inspecteur is na verhoor niet meer zo zeker van zijn zaak. Uiteindelijk komt een onthutsende waarheid aan het licht.

THEMA

Schijn en werkelijkheid, waarheid en bedrog

OPMERKING

Opmerking: In de scènes met de inspecteur wordt AN gesproken, Erik spreekt altijd AN.

EERSTE DEEL**Scène 1**

(Bij de familie Verboven. Vader slaapt in de sofa zijn roes uit, Lisa en Ben kibbelen.)

BEN : Hebt gij nu weeral gedoucht?

LISA : Ja, hebt gij daar last van?

BEN : Zoudt ge u niet gaan aankleden?

LISA : Waarom? Kunt ge er niet tegen?

BEN : *(gebaart naar vader die zijn roes uitslaapt)* Ons vader...

LISA : Hij slaapt, die heeft daar geen last van.

BEN : En als hij wakker wordt?

LISA : Aan zijn geronk te horen zal dat nog wel even duren. En daarbij...

BEN : Ge weet dat hij daar niet tegen kan.

LISA : Gij wel?

BEN : Waar slaat dat nu op. Zijt gij al bij ons moeder gaan kijken?

LISA : Nee. Ik moet mijn haar nog doen.

BEN : Uw haar?

LISA : Mijn haar ja, ik kan toch zo niet naar buiten.

BEN : Hoe naar buiten? Wat gaat gij nog doen?

LISA : D'r is een schoolfuif.

BEN : Een schoolfuif, zo laat op 't jaar?

LISA : Ja, waarom niet?

BEN : Ik vind niet dat ge nu nog naar een fuif kunt gaan, zo kort voor de examens.

LISA : O neen? Ik vind van wel. Mijn zinnen even verzetten en dan kunnen we er invliegen.

BEN : Dat zal wel. Maar soit, gij gaat toch zo niet naar die fuif?

LISA : Ha neen? Waarom niet?

BEN : Ge ziet er uit als... als...

LISA : Als wat?

BEN : Ge ziet er uit als... och laat maar. Ga u aankleden, dan zal ik wel effekens bij ons moeder gaan kijken.

(Vader bromt en lijkt wakker te worden.)

Kom, ga naar boven, als hij u zo ziet...

LISA : Zeg, 't is ons vader...

BEN : Kom, hups, naar boven, doe uw haar, kleeu u aan en ik zal dan wel naar ons moeder kijken.

LISA : *(Kijkt naar vader die verder slaapt.)* Hij slaapt.

BEN : Ja, ga nu naar boven.

LISA : Het is toch spijtig hé.

BEN : Ja, het is spijtig en maak nu dat ge weg zijt.

LISA : Zeg hé, ik woon hier wel en gij hebt aan mij niks te zeggen.

BEN : Ik ben de oudste en er zijn omstandigheden dat ik beter weet... beter weet hoe en wat.

LISA : Hoe, beter weet hoe en wat?

BEN : Ge verstaat mij wel.

LISA : *(speels)* Nee, ik versta u niet. Dat moet gij mij nu toch eens uitleggen zenne broerke. Allee, wat bedoelt gij nu? Leg het eens uit aan uw klein zusje.

BEN : Ik heb daar nu geen zin in Lisa.

LISA : Maar ik wel...

BEN : Als ons vader gedronken heeft, dan... dan is hij niet meer wie hij normaal is, dat weet gij toch en dan doet en zegt hij wel eens dingen die hij helemaal niet meent en waar hij nadien spijt van heeft. Dat moet ik u toch niet allemaal uitleggen.

LISA : Nee... maar ik hoor u dat zo graag zeggen.

(deurbel)

BEN : Ga nu naar boven.

LISA : Wie is dat?

BEN : Dat weet ik niet, ik zal eens gaan zien.

LISA : Zal ik wel open doen, ik kom toch langs de voordeur als ik naar boven ga.

BEN : Nee! Zo kunt gij toch niet gaan open doen. Ik ga wel.

LISA : Gij zijt toch niet beschaamd voor uw kleine zus?

BEN : Maar nee, natuurlijk niet maar zo kunt ge u toch niet aan de voordeur laten zien.

LISA : O jawel, zie maar. *(loopt af)*

BEN : *(loopt haar achterna)* Lisa!

(Scène blijft even leeg, op snurkende vader na, we horen even stemmen, dan Ben op met Axel.)

AXEL : Uw zus is ook niet bepaald van het teruggetrokken type.

BEN : *(beetje gegeneerd)* Neen... ze had juist gedoucht...

AXEL : Ze is veranderd sinds de laatste keer dat ik ze gezien heb.

BEN : Ja?

AXEL : Ze is een volwassen vrouw geworden.

BEN : Dat is maar een gedacht.

AXEL : Oei, uw vader...?

BEN : *(wat ongemakkelijk)* Ja, hij... hij had late shift en dan... dan...

AXEL : Late shift? En ik dacht dat uw vader werkloos was?

BEN : Heu, ja... ja... maar ... hij moest op proef in de fabriek en ja, dat is wat uitgelopen zeker...

AXEL : Uitgelopen? Dat zal wel...

BEN : Zeg, maar ga zitten.

AXEL : Nee merci, ik heb nog een en ander te doen maar ik was in de buurt en ik wou alleen maar komen vragen of ge vanavond mee naar die nieuwe discotheek gaat.

BEN : Nieuwe discotheek? Ha ja... tja, ik weet niet, ons moeder...

AXEL : Uw moeder wordt niet beter omdat gij iedere avond hier thuis zit hé. *(bedenklijk)* En uw vader zeker niet.

BEN : Nee, ik weet het maar...

AXEL : Hebt ge het hen nu al verteld?

BEN : Wat?

AXEL : Ben...

BEN : Heu... neen...

AXEL : Ge had het beloofd.

BEN : Ik weet het ja, maar ik heb de kans nog niet gehad.

AXEL : Ge moet die kans zelf maken Ben, als ge er op moet wachten...

BEN : Ja ja, ik weet het maar het is allemaal niet gemakkelijk.

AXEL : Dat versta ik, en ik vind dat heel schoon dat ge uw tijd wilt steken in uw moeder en in uw vader, maar uiteindelijk moet ge ook uw eigen leven leiden.

BEN : Ja, ja ge hebt gelijk maar geeft me nog even de tijd.

AXEL : Dat hebt ge drie maanden geleden ook gezegd.

BEN : Ik weet het.

AXEL : Ben, ik zie u graag. Ik kan u niet missen.

BEN : (*aarzelend*) Ik zie u ook graag.

AXEL : Wel dan...?

BEN : Ons moeder zal het wel verstaan, maar ons vader...

AXEL : Ja, vaders hebben het er meestal wat moeilijker mee.

BEN : En hij heeft het al zo moeilijk nu hij zijn werk kwijt is en zo...

AXEL : Ja en nu hij zoveel drinkt...

BEN : Gij weet dat?

AXEL : Lieveke, ge moet stekeblind en potdoof zijn om dat *niet* te weten.

BEN : Er is natuurlijk ook nog Lisa.

AXEL : Lisa? Wat mankeert die?

BEN : Ik weet niet, ze ziet er dan misschien uit als een volwassen vrouw...

AXEL : 't Is nog een bakvis, ze is aan 't puberen, dat gaat wel over.

BEN : Dat zal wel, maar ik voel mij verantwoordelijk voor haar en ik maak mij zorgen.

Sinds ons moeder zich niet met haar kan bezighouden... En ons vader... tja, ge ziet het.

AXEL : En dus moet gij...

BEN : Maar ja, verstaat gij dat niet. Het is mijn zuster.

AXEL : Ik versta dat wel, maar hoe moet het dan met ons? We kunnen toch niet *blijven* doen of we gewoon maar vrienden zijn? Ik hou niet van dat stiekeme gedoe. Vroeg of laat vallen we toch door de mand. En als ge 't mij vraagt, liever vroeg dan laat.

BEN : Nog een paar weken maar en dan is Lisa afgestudeerd, en misschien heeft ons

vader dan terug werk en ons moeder...

AXEL : Gij weet toch ook dat dat allemaal flauwekul is wat ge zegt. Uw zuster gaat niet ineens volwassen zijn als ze een paar weken ouder is. En uw vader gaat niet ineens werk vinden omdat uw zus een diploma heeft. Om van uw moeder nog maar te zwijgen.

BEN : Maar dat is toch niet zo belangrijk dat mijn ouders...

AXEL : Kom eens hier gij. *(omhelst Ben)*.

BEN : Niet doen Axel, ons vader...

AXEL : Zeg, in welke eeuw leeft gij? De middeleeuwen zijn al lang voorbij zenne.

BEN : Voor ons vader niet en... hij zou het niet begrijpen...

AXEL : 'Ons vader' slaapt zijn roes uit. Kom hier...

(Ze kussen, dan horen we Lisa, Ben maakt zich los van de omhelzing, hij voelt zich duidelijk niet op zijn gemak als Lisa de kamer binnenkomt, Lisa is heel uitdagend opgemaakt en gekleed, zij voelt de spanning bij Ben.)

LISA : O... sorry... ik wist niet...

BEN : Hoe ziet gij er nu uit?

LISA : Wat, is 't weer niet goed?

BEN : Dat kleedje, en al die schmink... ga naar boven, haal die schmink van uw gezicht en trekt iets fatsoenlijks aan.

LISA : Zoudt ge mij niet eerst eens even voorstellen aan die schone jongen... 'broerke'?

AXEL : Ik ben Axel, een ... vriend van Ben.

LISA : *(dubbelzinnig)* O... een 'vriend'.

BEN : Ja, Axel en ik... studeren samen.

LISA : O... is dat zo...

BEN : Ja, en doe nu wat ik gevraagd heb.

LISA : 'Gevraagd'? Dat leek mij eerder een bevel à la papa. Axel wat denkt gij daarvan? Zou mijn broer niet een beetje vriendelijker mogen zijn?

AXEL : Och...

LISA : Niks te och... zegt gij eens: zie ik er niet goed uit? Of vindt gij ook dat ik te veel geschminkt ben en een ander kleedje moet aandoen?

AXEL : Ik... ik heb daar niet zo veel verstand van.

LISA : O, gij hebt daar niet zo veel verstand van? *(bekijkt beurtelings Axel en Ben)* En denkt gij dat mijn broerke daar wel verstand van heeft? Waar haalt hij trouwens het recht vandaan om mij zo te commanderen? Wat zeg ik, om mij zo te kleineren en dat dan nog in het bijzijn van zo een schone jongen. Ge moet niet beginnen te blozen, gij zijt echt een knappe gast, hé Benny?

BEN : Ge weet dat ik niet wil dat ge mij zo noemt. En ga uw eigen nu fatsoeneren.

LISA : *(lachend)* Fatsoeneren... wat een fatsoenlijk woord... ja, onze Benny is nogal gesteld op fatsoen, hé Benny...

BEN : Lisa alstublieft... *(met een blik op en naar vader die wakker wordt)*

LISA : Oké, ik heb het begrepen... Dag...

AXEL : Axel.

LISA : Juist ja, dag Axel. *(af)*

(Vader is intussen wakker en is -zij het nog wat verdwaasd- recht gekomen.)

VADER : Wat is dat hier voor lawaai?

BEN : Het is niks pa, het is niks... ons Lisa...

VADER : Wat is er met ons Lisa? En wie is dat?

AXEL : Mijn naam is Axel Sterckx, aangenaam meneer, ik ben...

VADER : Axel Sterckx? Nooit van gehoord. Wat was er met ons Lisa?

BEN : O niks pa, niks om u zorgen over te maken.

VADER : Maar ik maak mij geen zorgen, ik vroeg alleen wat er was.

BEN : Dat heeft geen belang pa.

VADER : Dat zal ik zelf wel bepalen. Al dat lawaai en dat terwijl... terwijl die ... meneer hier is. Wat komt u hier eigenlijk doen? Als 't is om iets te verkopen, wij hebben niks van doen, wij hebben alles wat we nodig hebben.

AXEL : Ik kom niets verkopen meneer, ik...

BEN : Axel is een studiegenoot pa.

VADER : Een studiegenoot? Ha ja, een studiegenoot, dan is 't goed. En wat was 't nu met ons Lisa?

BEN : Och ja pa, ge kent ze...

VADER : Ja ja, ik ken ze... al van toen ze nog heel klein was. Maar wat was er mee?

BEN : Ze had haar eigen helemaal opgetut en zo...

VADER : Opgetut?

BEN : Ja, opgetut.

VADER : Opgetut... en... waarom had ze haar eigen opgetut?

BEN : Ze wil nog naar een fuif, maar ik vind dat niet kunnen...

VADER : Ha neen? Waarom niet?

BEN : Straks beginnen de examens...

VADER : O, ja... Moet gij niks drinken meneer...

AXEL : Zeg maar Axel meneer.

VADER : Axel? Nee nee, hier in huis kennen wij ons manieren. Wij spreken hier de mensen niet direct ineens met hun voornaam aan. Maar wat wou ik nu zeggen... ha ja, moet gij niks drinken?

AXEL : Och... ik weet niet.

VADER : Ja, als gij het niet weet, dan weet ik het ook niet.

BEN : Axel gaat zo weer weg pa.

VADER : Ha ja? En kan die dat zelf niet zeggen? Allée kom, geeft ons iets te drinken, bij wijze van kennismaking. Eentje voor mij, eentje voor ... voor die meneer Axel en och, pakt er zelf ook maar eentje.

BEN : Pa zoudt ge dat nu wel...

VADER : (*direct, boos*) Ja!

BEN : Oké oké, Axel...?

AXEL : Goed, ééntje dan.

VADER : Da's gesproken! Allée vooruit, ge moest al terug zijn.

(*Ben af*)

Gaat gij niet zitten?

AXEL : Goed, eventjes dan. (*gaat zitten*)

VADER : Ge moogt gij hier neffens mij in de zetel komen zitten ook zenne.

AXEL : 't Is goed zo.

VADER : Onze Ben is een brave jongen zenne, daar niet van maar soms denk ik dat hij te braaf is. En altijd zo consencieus... allée, ik wil zeggen zo serieus. En altijd voor een ander in de bres springen en zo. Ik vind dat goed zenne maar soms

heb ik toch liever dat hij wat minder ... wat minder 'bezorgd' zou zijn... dat hij eens wat meer zijn tanden en zijn vuisten zou laten zien. Een beetje meer gelijk ons Lisa, dat is geen katje om zonder handschoenen aan te pakken zenne. Kent gij ons Lisa? Neen zeker, amai als die het in haar kop heeft, dan heeft ze 't niet in haar gat. O, excuseert, nu zijn ik een beetje mijn manieren aan 't vergeten. Ons Lisa, dat is meer een gelijk ik terwijl onze Ben... ja, ik denkt dat die meer van zijn moeder heeft, weet ge...

AXEL : Ja, dat zou kunnen.

VADER : Ja ja, ge weet het misschien niet maar ze is heel erg ziek.

AXEL : Ja, Ben heeft daar eens iets van gezegd.

VADER : Ha ja, heeft hij dat gezegd? Allée, da's goed, dan moet ik dat niet meer doen. Ik klap daar niet gere over ziet ge, dat is niet plezant om daar over te klappen.

AXEL : Nee, nee, dat zal wel niet.

VADER : (*bekijkt Axel even*) Gij ziet er anders ook nogal een beetje een rustige mens uit hé. En van waar kent gij onze Ben?

AXEL : Wij studeren samen.

VADER : Ha ja, juist ja... had ge dat al niet gezegd? Studiegenoot hé? Ja ja, ik had dat wel verstaan zenne. En lukt het zo wat?

AXEL : Hoe bedoelt u?

VADER : Gij en Ben?

AXEL : Ik heu... ik begrijp u niet denk ik.

VADER : Allee, dat is toch niet zo moeilijk wat ik vraag. Met studeren hé, lukt dat zo wat?

AXEL : (*aarzelend*) Ja... ja... dat lukt.

VADER : Goed, goed... Studeren is belangrijk onthoud dat goed. Studeren is belangrijk... voor later... vooral voor later... Als ik vroeger had kunnen studeren... maar ja, dat was allemaal zo simpel niet... Als ge jong zijt hebt ge dat niet altijd direct door. Onze Ben wel, onze Ben... dat is de bolleboos van de familie hier. Raar hé...

AXEL : Och, ik weet niet.

VADER : Ik bedoel het woord bolleboos... waarom gebruik ik dat nu...

(*Ben op.*)

BEN : Hier ben ik met de pintjes.

VADER : Dat heeft nogal geduurd zeg. Maar wat hebt gij nu bij?

BEN : Pintjes, gelijk dat ge gezegd hebt.

VADER : Ik heb dat niet gezegd.

BEN : Maar pa...

VADER : Jongen toch, als er volk is geeft ge toch geen gewoon pintje. Is er geen Duvel in huis?

BEN : Ja, ons Lisa.

VADER : Kom serieus, haalt een Duveltje voor ons. En een glas, ge laat bezoek toch niet uit een fleske drinken?

BEN : Er is geen Duvel pa.

VADER : Hoe, is die allemaal al op dan?

BEN : *(verveeld)* Ja pa.

VADER : Hoe kan dat nu?

BEN : Dat zult gij wel best weten zeker?

AXEL : Een pintje is goed meneer, en een glas hoeft niet, als wij een pintje drinken drinken we bijna altijd uit een flesje, dat is toch gezelliger, leuker.

VADER : Leuker? Zijt gij een Holander? Gij zijt toch geen Hollander hé want daar heb ik het niet zo mee.

AXEL : *(lachend)* O nee?

VADER : Nee! Schol! Dan nog liever een Marokkaan. Of een Turk.

BEN : *(verwijtend)* Pa!

AXEL : Wat is er dan mis met een Hollander?

BEN : Ons vader werkte bij een Nederlandse bank maar sinds hij daar ontslagen is...

AXEL : Juist, ik versta het.

VADER : Verstaat gij dat? Dat is straf want ik versta dat niet...

(Lisa komt op, anders geschminkt maar met hetzelfde uitdagende kledje.)

LISA : Is 't zo goed?

BEN : *(afkeurend)* Lisa!

VADER : Ge ziet er fantastisch uit!

LISA : *(tot Axel)* En gij?

AXEL : Mooi, mooi...

LISA : Is dat alles wat gij kunt zeggen?

AXEL : Tja... ge ziet er fantastisch uit, zoals uw vader zegt.

BEN : Pa, ze kan nu toch niet gaan fuiven, straks beginnen de examens...

VADER : Tja... dat is misschien wel waar.

LISA : Ge had het beloofd!

VADER : Ja? Ik... dat weet ik niet meer. *(met verontschuldigende blik naar Ben)* Maar als ik het beloofd heb... En met wie gaat gij dan naar die fuif?

LISA : Ik ga alleen, maar... *(verleidelijk tot Axel)* misschien hebt gij goesting om mee te gaan?

BEN : *(snel)* Geen sprake van. *Wij* gaan nog wat studeren...

LISA : Amai, wat gaan we nu krijgen? Moet hij ook aan u toestemming vragen misschien?

AXEL : Ik denk niet...

LISA : Ik heb het al verstaan. Studeren kunt ge later ook nog. Nu moet ge van 't leven genieten voor het te laat is. Maar 't is niks, ik denk trouwens dat gij toch niet zou binnen mogen, veel te oud.

AXEL : Tja, daar kan ik ook niks aan doen.

BEN : Pa, ge kunt dat niet goed vinden.

LISA : Ha neen?

BEN : Neen!

LISA : *(pruilend)* Pake, ge hebt het beloofd...

VADER : *(licht ironisch)* Ja kinneke, Ben heeft wel een beetje gelijk hé... Een fuif zo vlak voor de examens...

LISA : Och, mannen! Allemaal hetzelfde!

VADER : Maar als ge belooft dat ge 't niet te laat maakt...

BEN : Pa!

LISA : *(vliegt vader om de hals)* Ge zijt ne schat! *(tegen Ben)* Daar zoudt gij nog wat van kunnen leren! *(af)*

VADER : *(ziet dat Ben niet akkoord gaat)* Ja jongen, laat ze maar effekens doen. 't Zal haar goed doen. En ze dubbelt het jaar, 't zal dan wel lukken zeker... tweede keer goeie keer.

BEN : Daar zou ik maar niet te veel op rekenen.

VADER : Och, 't zal dan al genoeg stressen zijn. Als ze nu wat kan ontspannen... Kom geef ons nog een pintje.

AXEL : Nee dank u, ik moet eens gaan zien.

VADER : Ja?... Ja, als ge moet gaan zien, dan moet ge gaan zien hé...

BEN : (*kwaad*) Ge moest u schamen pa. In plaats van voor ons ma te zorgen...

VADER : Let op uw woorden jongen.

BEN : Alle dagen ladderzat om de volgende dag te kunnen halen. Wat moet Axel daar niet van denken?

AXEL : 't Is goed Ben, laat maar. Ik begrijp het wel.

VADER : Toch ene mens die mij begrijpt.

AXEL : Ik... ik moet eens gaan zien Ben.

BEN : Ja natuurlijk, ik ga wel effekens mee tot aan de deur.

AXEL : Meneer, tot ziens.

VADER : Ja ja, springt nog maar eens binnen. 't Was gezellig.

AXEL : Zal ik zeker doen.

(*Ben en Axel af.*)

VADER : (*na korte stilte*) Wie denkt dat joenk wel dat hij is. 't Is niet omdat hij studeert aan de universiteit dat hij hier de eerste viool moet spelen. Ik ga mij nog een pintje pakken. (*Af.*)

(*Lisa op, zij zoekt de portefeuille van vader waaruit ze dan een bankbiljet neemt, maakt zich snel uit de voeten als ze vader hoort terugkomen.*)

Dat doet goed... hij heeft natuurlijk wel een beetje gelijk. Ik drink te veel. En ik zou mij misschien wat meer met ons Gerda moeten bezighouden. Ik heb daar tijd voor nu ik geen werk meer heb. Tijd zat, maar energie... En daarbij... de doktoers hebben gezegd dat er niks aan te doen is... dus, als zij er niks aan kunnen doen, dan kan ik... (*drinkt*) En ons Lisa... ze is nog jong, laat ze nog maar wat van 't leven genieten. 't Zou natuurlijk beter zijn... maar ja, ik heb gezegd dat ze mocht gaan, dan kan ik nu toch niet... (*Drinkt.*)

(Ben komt binnen, hij is nog steeds boos en gaat in de krant 'lezen' even gespannen stilte, dan:)

Da's oud nieuws zenne ... Da's de gazet van eergisteren. ... die van vandaag moet hier ook ergens liggen ... Ziet er een sympatieke gast uit, die.... Studiegenoot, hoe heet hij ook al weer? ... Zijt gij kwaad? ... Of dat ge kwaad zijt? ...

BEN : Nee pa, ik ben niet kwaad.

VADER : Ha nee? Ik dacht pertang...

BEN : *(bekijkt zijn vader)* Pa, ik moet eens iets zeggen.

VADER : Ja? Doe maar, ge weet dat ge tegen mij alles kunt zeggen.

BEN : Pa, ik... ik...

VADER : Ja... zeg het maar.

BEN : Ik...

VADER : Amai, 't is precies moeilijk.

BEN : Pa, ik vind dat gij naar de AA moet gaan.

VADER : De AA? Wat is dat nu weer? Is dat een of andere melkbrigade misschien?

BEN : Melkbrigade?

VADER : Ja, vroeger had ge A-melk, ons moeder kocht dat altijd.

BEN : Nee pa, het heeft niks met melk te maken. De AA dat zijn de anonieme alcoholisten.

VADER : Anonieme alcoholisten? Wat moet ik daar gaan doen? Ik ken daar niemand.

BEN : Hou u niet van de onnozele hé pa, ge weet best wat ik wil zeggen.

VADER : *(opgewonden, bijna kwaad)* Ja jongen, ik weet wat ge wilt zeggen, maar ge zijt verkeerd...

BEN : Hoe verkeerd?

VADER : Laat mij uitspreken. Ge zijt verkeerd bezig. Toegegeven, ik drink al eens graag een pintje, misschien soms te veel maar niet zo veel als gij soms denkt. Daarbij, het leven is zo al moeilijk genoeg zonder dat gij daar nog wat zout in de wonde moet strooien. Hou u bezig met uw eigen, dan hebt ge al werk genoeg hebt gij dat verstaan?

BEN : Maar pa...

VADER : (*kwaad*) Niks te maar pa... ik ben het zat, hebt ge dat goed gehoord: ik ben het zat met klemtoon op 'het'.

BEN : Als 't zo zit... dan, dan heb ik hier niks meer te zoeken. (*wil weggaan*)

VADER : Ja, zo zit het... waar gaat gij naartoe?

BEN : Ik moet... ik moet effekens naar buiten.

VADER : Naar buiten? Ja, natuurlijk, ga maar effekens naar buiten, een frisse neus halen, 't zal u goed doen. Ik zal mijn pintje zelf wel pakken.

BEN : Pa...

VADER : Eentje nog, eentje... om 't af te leren.

BEN : Pa...

VADER : Ik weet het jongen, ik weet het. Maar ze maken die pintjes toch zo klein tegenwoordig.

BEN : Ik kan daar niet mee lachen pa.

VADER : Nee, ik zie het.

BEN : (*opgewonden*) Terwijl dat gij u iedere dag ladderzat drinkt, ligt ons moeder hierboven stillekens dood te gaan.

VADER : Och jongen, ieder zijn manier en uw moeder is eerder van het stille type.

BEN : Daarom moet gij u iedere dag strontzat drinken.

VADER : Dat hebt ge daarjuist al gezegd jongen, éne keer per dag is meer dan genoeg.

BEN : Ge verstaat het niet hé pa, ge verstaat het niet...

VADER : (*na korte stilte*) Nee jongen, ik versta het niet. (*korte stilte*) Moest gij niet effekens een luchtje gaan scheppen?

BEN : Ja... ja... Is 't goed als ik vanavond weg ben?

VADER : Weg? Wat gaat ge doen?

BEN : Er is een nieuwe discotheek open en ik had halvelings afgesproken om daar eens te gaan zien.

VADER : Natuurlijk jongen, natuurlijk, ga maar. Maar Ben...

BEN : Ja pa?

VADER : Wilt gij nog eerst effekens naar ons moeder gaan zien? ... Ik kan het niet... ik kan het niet meer... niet alleen...

BEN : (*na korte stilte*) Ja pa, ik ga wel... (*af*)

VADER : Merci jongen... merci... (*begint te snikken.*)

(Lisa op, vader snuit zeer nadrukkelijk om de tranen te verbergen.)

LISA : Pake, ...

VADER : Ja kinneke.

LISA : Hebt gij misschien nog een centje voor mij? Het moet niet veel zijn. Twintig euro misschien...

VADER : Twintig euro...

LISA : Ja... of tien is ook goed.

VADER : *(zoekt in portefeuille, geeft briefje van tien euro)* Hier, meer kan ik op 't moment niet missen.

LISA : Merci pake, ik ben dan weg... *(af)*

VADER : Amuseert u, en niet te laat hé! *(kijkt bedenkelijk in portefeuille)* Allée, ik zal hier dan nog maar eentje drinken... *(af)*

(Donker)

Scène 2

(In disco, (al dan niet met figuratie) Lisa aan het dansen, zij praat tegen een (al dan niet denkbeeldige) vriendin, Ben en Axel aan een tafeltje, aanvankelijk zien zij Lisa niet.)

LISA : Dat is hier keitof zeg! Keigoenie muziek. Zeg, hebt gij die DJ al eens goed bekeken? Dat is nogal een schatje! Die zou ik wel eens een tong willen draaien. Gij niet? Nee, natuurlijk niet, gij hebt al een chou. Maar het is niet omdat ge al gegeten hebt dat ge niet meer naar 't menu moogt kijken hé of hoe zeggen ze dat? *(danst even voort zonder tekst)* Dat is hier nogal wat plezanter dan op die stomme schoolfuij hé. Wist gij dat de directrice d'r ook zou zijn? Die zat daar ook dik tegen haar goesting. Hoeveel keer dat die op haar horloge heeft gekeken. En dan maar de leerkrachten commanderen dat ze alles goed in 't oog moesten houden. En dat we zeker niet te veel plakkers zouden dansen. Hoe zou dat nu kunnen, dat was muziek van de jaren stillekens.